

Sygn. akt VI Ga 223/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass - Kloc

Sędziowie: SO Anna Harmata (spr.)

SO Marta Zalewska

Protokolant: inspektor Agnieszka Chmiel

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2016 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W.

przeciwko: B. G.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w T. V Wydziału Gospodarczego z dnia 26 stycznia 2016 r., sygn. akt V GC 355/15

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanej B. G. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 1.817 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

sygn. akt VI Ga 223/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 października 2016r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód (...) Bank (...) S.A. w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. G. kwoty 6 084, 56 zł z odsetkami od kwoty 4 924,07 zł od dnia 23.02.2015r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Na kwotę objętą żądaniem pozwu składały się : - 4 924,07zł - należność główna, - 1 130,49zł – odsetki umowne naliczone do dnia 23 lutego 2015r. , - 30 zł - opłaty i prowizje bankowe. Powód podał, iż na podstawie ksiąg rachunkowych (...) Bank (...) S.A. stwierdzone zostało, że na dzień 23 lutego 2015r. figuruje w nich wymagalna i niespłacona wierzytelność Banku przysługująca od pozwanej, wynikająca z umowy nr (...) z dnia 9 czerwca 2005r. Pomimo wezwania do zapłaty pozwana swoich zobowiązań wobec powoda nie uregulowała.

W dniu 24 marca 2015r. Sąd Rejonowy L. Wydział VI Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Od w/w nakazu pozwana wniosła sprzeciw, zaskarżając nakaz ten w całości i wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu zarzuciła, iż roszczenie powoda jako nie istniejące ewentualnie przedawnione winno być oddalone w całości. Przyznała, że faktycznie zawarła z powodem umowę bankową, jednak umowa ta została przez bank wypowiedziana. Zarazem nigdy przeciwko niej prowadzone nie było prowadzone postępowanie egzekucyjne jak również powód nie wzywał jej i nie występował (według jej wiedzy) o wydanie bankowego tytułu egzekucyjnego.

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2015r. Sąd Rejonowy L. stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy wydanego nakazu zapłaty, przekazując sprawę do Sądu Rejonowego w T..

Wyrokiem z dnia 26 stycznia 2016r. Sąd Rejonowy w T. zasądził od pozwanej B. G. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 5 962,09 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 lutego 2015r (I), w pozostałej części powództwo oddalił (II), zasądził od pozwanej B. G. na rzecz powoda kwotę 77,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (III).

Sąd Rejonowy ustalił, iż w dniu 9 czerwca 2005r. (...) Bank (...) S.A. w W. i B. G. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą - Wydawnictwo (...) w M. zawarli umowę nr (...) o wydanie i używanie kart kredytowych (...) – z limitem wynoszącym 5 tysięcy złotych. Każda ze stron umowy, zgodnie z jej §25 ust. 3, mogła umowę wypowiedzieć. Jednakże rozwiązanie umowy nie zwalniało posiadacza rachunku z obowiązku rozliczenia wszelkich zobowiązań finansowych wynikających z używania kart. W umowie wskazano, że na dzień zawarcia umowy stopa oprocentowania kredytu dla kart kredytowych wynosi 16% w stosunku rocznym (§16 ust. 2), a stopa oprocentowania dla należności przeterminowanych 26% w stosunku rocznym (§25 ust. 6). W §31 zastrzeżono dla Banku należne odsetki, opłaty i prowizje poprzez obciążenie rachunku według stawek określonych w umowie i taryfie. Integralną częścią umowy był Regulamin wydawania i używania karty kredytowej (...). Zgodnie z jego treścią: rozwiązanie umowy następowało m.in. w przypadku wypowiedzenia umowy przez posiadacza rachunku (§35), posiadacz rachunku w każdym czasie obowiązywania umowy mógł zrezygnować z karty, co powodowało wypowiedzenie umowy (§36), posiadacz rachunku w każdym czasie mógł wypowiedzieć umowę, a termin wypowiedzenia umowy wynosił jeden miesiąc i liczony był od dnia następującego po dniu doręczenia wypowiedzenia do (...) Banku (...) S.A. (§37). W dniu 7 października 2013r. B. G. poinformowała (...) Bank (...) S.A. o rezygnacji z karty. Pismem z dnia 7 marca 2014r. (...) Bank (...) S.A. w W. wezwała B. G., w związku z wypowiedzeniem przez nią umowy do zapłaty kwoty 5 396, 54 zł z tytułu niespłaconego kapitału - 4 924, 07zł, odsetek zaległych - 442, 47zł, kosztów monitu - 30zł oraz dalszych odsetek naliczonych na bieżąco, według zmiennej stopy procentowej, wynoszącej na sporządzenia pisma 16%

w stosunku rocznym, w terminie 7 dni licząc od dnia doręczenia wezwania. Bank poinformował, że ostateczną kwotę zaległości należy uzgodnić z Bankiem w dniu dokonywania spłaty, natomiast niespłacenie zaległości wobec Banku w podanym terminie spowoduje wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego, a następnie złożenie do sądu wniosku o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności albo złożenie do sądu pozwu o zapłatę – w celu uzyskania tytułu wykonawczego. Powyższe pismo Bank wysłał dnia 26 marca 2014r. do B. G.. Przesyłka pocztowa adresowa do B. G. dwukrotnie awizowana powróciła do Banku z adnotacją „zwrot nie podjęto w terminie”. Według wyciągu z ksiąg bankowych nr (...), na dzień 23 lutego 2015r., w księgach bankowych (...) Bank (...) S.A. w W., istniało wymagalne zadłużenie B. G. z tytułu przeterminowanego zadłużenia wynikającego z umowy o wydanie i używanie kart kredytowych (...) nr (...)/2005 z dnia 9 czerwca 2005r. na które składały się : niespłacona należność główna w kwocie 4 924, 07zł, odsetki naliczone do dnia 22.02.2015r. (włącznie) w kwocie 1 130, 49zł, przy stopach procentowych: - 16% w stosunku rocznym za okres od 7.10.2013r. do 8.10.2014r. od kwoty 4 924, 07zł, - 12% w stosunku rocznym za okres od 9.10.2014r.do 22.02.2015r.do kwoty 4 924, 07zł, opłaty i prowizje 30, 00zł. oraz dalsze odsetki od dnia 23.02.2015r. obliczane od kwoty 4 924, 07zł zmienne, według stopy procentowej wynikającej z Uchwał Zarządu (...) S.A., właściwej dla kredytów przeterminowanych i postawionych po okresie wypowiedzenia w stan natychmiastowej wykonalności, udzielonych na cele konsumpcyjne, stanowiącej każdorazowo czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP, wynoszącej na dzień sporządzenia niniejszego wyciągu 12% w stosunku rocznym.

Sąd Rejonowy przyjął za bezsporne zważył, iż w dniu 9 czerwca 2005r. zawarto umowę nr(...) o wydawanie i używanie kart kredytowych (...), której integralną częścią był Regulamin wydawania i używania karty kredytowej (...). W dniu 6 listopada 2013r., powyższa umowa została rozwiązana, w wyniku złożonej 7 października 2013r. rezygnacji pozwanej z karty kredytowej, wydanej do przedmiotowej umowy. Zgodnie z §36 Regulaminu, rezygnacja pozwanej z karty oznaczała wypowiedzenie przez nią umowy. Z kolei zgodnie z §37 Regulaminu, pozwana wiązała termin wypowiedzenia wynoszący 1 miesiąc, liczony od dnia następnego po dniu doręczenia wypowiedzenia do (...) Banku (...) S.A. Pozwana umowę wypowiedziała więc ze skutkiem na dzień 06 listopada 2013r., co oznaczało, że w dniu 7 listopada 2013r. kwota kredytu wraz z odsetkami i opłatami należna Bankowi wobec pozwanej stała się wymagalna w całości. Stosownie do §25 ust. 3 umowy, rozwiązanie umowy nie zwalniało pozwanej z obowiązku rozliczenia wszelkich zobowiązań finansowych wynikających z używania karty. Zgodnie z wyliczeniami Sądu Rejonowego, opierającymi się na przedstawionych przez powoda w procesie dowodach z dokumentów, pozwana zobowiązania jest do zapłaty powodowi z umowy karty kredytowej wymagalnego na dzień 7 listopada 2013r. zadłużenia obejmującego łącznie kwotę 5 962, 09zł w tym: należność główną na kwotę 4 924, 07zł, odsetki na kwotę łączną 1 008, 02zł w tym kwotę 787, 85zł odsetek za okres od 07.10.2013r. do 08.10.2014r., wg wyliczenia: 4924, 07zł x 16 % i kwotę 220, 17zł odsetek za okres od 09.10.2014r. do 22.02.2015r., wg wyliczenia: 4924, 07zł x 12% / 365 dni x 136 dni zwłoki oraz tytułem opłaty i prowizji, tj. kosztów monitu na kwotę 30zł.

W procesie powód wykazał, że wzywał pozwaną do uregulowania zadłużenia z umowy karty kredytowej, a pozwana za wezwanie powoda zadłużenia nie uregulowała.

Jak wskazał Sąd Rejonowy, wbrew zarzutom pozwanej, roszczenie dochodzone pozwem nie uległo przedawnieniu. Umowa uległa rozwiązaniu z dniem 6 listopada 2013r., a więc roszczenie stało się wymagalne z dniem 7 listopada 2013r. Termin przedawnienia roszczeń z umowy kredytowej wynosi, w myśl art. 118 kc, 3 lata. Rozpoczął swój bieg dnia 7 listopada 2013r. Powód wystąpił przeciwko pozwanej z pozwem do e-sądu 23 lutego 2015r., a więc roszczenie przedawnione w tej dacie nie było.

Odnosząc się do zarzutu pozwanej, że roszczenie powoda nie istnieje Sąd Rejonowy wskazał, iż zobowiązał pozwaną pisemnie do wykazania w jakikolwiek sposób, że na dzień rozwiązania umowy pozwana nie miała zadłużenia wobec powodowego Banku. Na wezwanie Sądu pozwana jednak nie zareagowała, nie wykazując tym samym, że nie jest dłużnikiem powoda z umowy karty kredytowej. Nie stawiała się na wezwanie Sądu w dniu 26 stycznia 2016r. na rozprawę i nie złożyła w procesie żadnych wniosków dowodowych.

Wobec powyższego Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda, na podstawie art. 353§1 kc, 5 962, 09zł, oddalając powództwo w pozostałej części, tj. w zakresie odsetek umownych żądanych ponad kwotę 1 008,02zł. O odsetkach ustawowych od zasądzonej wyrokiem kwoty 5 962, 09 zł Sąd orzekł na podstawie art. 482§1 kc, przyznając je powodowi od pozwanej od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 23 lutego 2015r. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc.

Apelację od powyższego wyroku złożyła pozwana zarzucając brak odniesienia w przedmiotowym wyroku do pisma procesowego pozwanej w którym to przedstawiła ona twierdzenia oraz dowody na zawarcie ugody z powodem. Zważywszy na powyższe pozwana wniosła o zmianę wyroku na korzyść pozwanej oraz o zasądzenie kosztów od powoda. W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż w piśmie procesowym przesłanym do Sądu Rejonowego w T. przedstawiła twierdzenia i dowody na zawarcie przed rozpoczęciem procesu ugody z pracownikiem powoda z Centrum Restrukturyzacji i Windykacji w L., która jest realizowana. W związku z tym żądania powoda są obecnie bezzasadne i powinny być oddalone, a brak odniesienia do faktów i dowodów przedstawionych przez pozwaną w rażący sposób ogranicza prawo jej do obrony. W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania w tym zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazała, iż apelacja jest bezzasadna. Wierzytelność objęta niniejszym postępowaniem jest zarządzana przez Centrum Restrukturyzacji i Windykacji Biuro w W. a nie w L.. Pozwana w (...) S.A. ma dwa zobowiązania : pierwsze - objęte niniejszym postępowaniem wynikające z umowy o wydanie i używanie karty zarządzane przez (...) Biuro w W., drugie - objęte innym postępowaniem sądowym (VI GC 261/15 upr) zakończone wydanym w dniu 23.03.2016 wyrokiem, wynikające z kredytu obrotowego, zarządzane

przez (...) Biuro w L.. Powódka wskazała, iż (...) Biuro w W. nie zawierało z pozwaną żadnej umowy ugody, pozwana o zawarcie takiej ugody nie zwracała się do w.w biura.

Pozwana faktu wystąpienia o zawarcie umowy ugody, ani też faktu zawarcia umowy ugody nie udowodniła, pomimo treści art. 6 kc. Powódka wskazała również, iż nie dysponuje pismem procesowym na które pozwana powołała się w apelacji.

W ustosunkowaniu się do powyższego pozwana pismem z dnia 7.10.2016r. podtrzymała swoje stanowisko podając, iż ugodą została zawarta w formie umowy telefonicznej z Centrum Restrukturyzacji i Windykacji w L. z inicjatywy powoda i przy aprobachie pozwanej, a potwierdzeniem na jej zawarcie jest dokument przedstawiony przez pozwaną i zatytułowany „potwierdzenie ustaleń rozmowy z dnia 2.03.2014”. Sąd pierwszej instancji stwierdził, że pismo to nie ma żadnej wartości i nie może być uznane za dokument. Pełnomocnik powoda w odpowiedzi na apelację stwierdza, iż (...) Biuro w W. nie zawierało z pozwaną żadnej umowy niniejsze jednak jest bez znaczenia, gdyż pozwana przedstawiła kopię takiej ugody zawartą przez (...) w L., które jest również w strukturach banku powoda, a pełnomocnik powoda nie podważa tego dokumentu oraz faktu, że umowa została zawarta przez inne biuro.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja pozwanej nie jest uzasadniona.

Apelacja ta opierała się na zarzucie braku odniesienia się przez Sąd Rejonowy do pisma procesowego pozwanej w którym miały być przedstawione twierdzenia oraz dowody na zawarcie ugody z powodem. Analiza akt sprawy nie wskazuje jednak na fakt, aby w toku tegoż postępowania zostało złożone przez pozwaną pismo procesowe przedstawiające twierdzenia i dowody w w.w zakresie. Jedyne pismo merytoryczne pozwanej znajdujące się w aktach to sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty w którego treści jednak brak powołania przez pozwaną faktu zawarcia ugody z powodem, pomimo, iż jak pozwana w apelacji twierdzi została ona zawarta przed procesem. Kolejne pismo, to pismo z daty 16.11.2015r. przedkładające odpis sprzeciwu (k-75). Trzeba dodać, iż po ustosunkowaniu się powoda do treści sprzeciwu pismem z dnia 1.10.2015r. Sąd doręczył pozwanej niniejsze pismo (k-74), następnie wyznaczył rozprawę na którą wezwał pozwaną (k.81), w odpowiedzi na co pozwana pismem z dnia 18.12.2015r. poinformowała Sąd, iż nie będzie mogła uczestniczyć w rozprawie i podtrzymuje wcześniejsze stanowisko w sprawie, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów od powoda (k. 82).

Na rozprawie w dniu 22.12.2015r. Sąd wydał postanowienie o zobowiązaniu pozwanej do wykazania, że na dzień rozwiązania umowy pozwana nie miała zadłużenia wobec banku w terminie tygodnia. Niniejsze zobowiązanie pozwana otrzymała w dniu 14.01.2016r. (k- 87), wyznaczony termin upłynął bezskutecznie. Na kolejny termin rozprawy odbywającej się w dniu 26.01.2016 pozwana nie stawiała się. Jak wynika z powyższego wbrew twierdzeniom apelacji w aktach sprawy brak pisma procesowego pozwanej dotyczącego ugody, brak również przedstawienia dowodu na jej zawarcie. Do apelacji pozwana zresztą nie dołączyła przedmiotowego pisma, nie dołączyła również dowodu nadania tegoż pisma do Sądu, dowodu doręczenia Sądowi, ewentualnie dowodu złożenia go w Sądzie na biurze podawczym.

Wbrew twierdzeniom pisma z dnia 7.10.2016r. złożonego w ustosunkowaniu się do odpowiedzi na apelację, w aktach brak dokumentu „potwierdzenie ustaleń rozmowy z dnia 2 marca 2014r.”. Z protokołów rozpraw nie wynika, by pismo to stanowiło przedmiot rozpoznania przez Sąd i podlegało jego ocenie. Zważywszy na powyższe należało przyjąć, iż twierdzenie dotyczące zawarcia ugody i realizacji tej ugody po raz pierwszy zostało zawarte w apelacji, a tym samym podlegało ono pominięciu na zasadzie art. 381 kpc, skoro pozwana wskazywała, iż zawarcie tejże ugody miało miejsce przed wytoczeniem powództwa. Niezależnie od powyższego skoro pozwana z faktu zawarcia ugody wywodziła dla siebie korzystne skutki prawne winna była ona fakt ten udowodnić, a w tym zakresie brak wniosków dowodowych. Okoliczność więc stanowiąca główny zarzut apelacji – zawarcie ugody - nie została w żaden sposób również na etapie postępowania apelacyjnego wykazana. Brak podstaw by przyjąć, iż fakt ten został przyznany. Z odpowiedzi powoda na apelację nie wynika, by powód potwierdzał ten fakt. Powód zarzucił, że okoliczności tej pozwana nie udowodniła

i wskazał, że nie dysponuje pismem procesowym o którym mowa w apelacji. Jednocześnie naprowadził, że pozwana posiada jeszcze inne zadłużenie i to zadłużenie jest obsługiwane przez biuro w L., powołane w apelacji.

Stąd też w braku podstaw dla podzielenia zarzutów apelacji orzeczono jak w sentencji na mocy art. 385 kpc. O kosztach postępowania orzekając na zasadzie art. 98 kpc w zw. z art. 108 par. 1 kpc i par. 10 ust. 1 pkt 1 oraz par. 2 pkt 3 rozporządzenia MS z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.